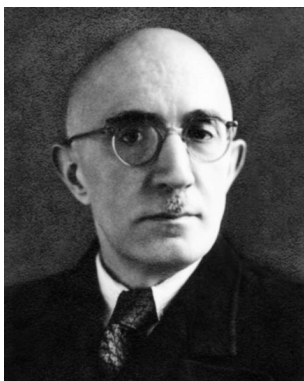

О. С. Кучерук

Коновалець Мирон Михайлович

КОНОВАЛЕЦЬ Мирон Михайлович (22. 07. 1894, с. Зашків, нині Жовків. р-ну Львів. обл. – 14. 10. 1980, м. Мюнхен, Німеччина) – громадсько-політичний і церковний діяч. Брат [Є. Коновальця](#). Навч. у Академ. укр. гімназії у Львові, від 1913 – у Львів. університеті. Був секр. товариства «Сільс. господар», чл. товариства «Просвіта». 1915 мобілізов. до австро-угор. війська. Брав активну участь у встановленні у Львові укр. влади в листопаді 1918. Відтоді – у складі УГА, зокрема очолював бюро у справах закупівлі продовольства. 1920 повернувся до Галичини. Заарешт. польс. поліцією, після звільнення закін. юрид. факультет Карлового університету в Празі. 1926–39 – співроб. укр. видавництва І. Тиктора й співред. г. «Новий час» у Львові. Співпрацював з УВО. На поч. 2-ї світової війни – правн. референт Укр. центр. комітету в Кракові, згодом – на еміграції в Німеччині. Від 1946 – голова Спілки укр. журналістів на чужині, від 1955 – ради Укр. християн. руху. 1954–65 – гол. ред. тижневика «Християнський голос». Нагородж. ватикан. орденом Григорія Великого.

Рекомендована література

1. Євген Коновалець та його доба. Мюнхен, 1974;
2. Помер Мирон Коновалець: Некролог // Укр. думка. 1980, 30 жовт.;
3. Мотник Б. В. Родина Коновальців // Наук. зап. Львів. істор. музею. 2001. Вип.10;
4. Дзьобан О. Коновалець Мирон Михайлович // Укр. журналістика в іменах. Л., 2004 Вип. 11.

Бібліографічний опис:

Коновалець Мирон Михайлович / О. С. Кучерук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4877>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).